

РЕШЕНИЕ

№ 11340

гр. София, 09.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 35 състав, в публично заседание на 19.06.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петър Савчев

при участието на секретаря Богданка Гешева, като разгледа дело номер **464** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от ДОПК.

Образувано е по жалба на „ВИКС ГРУП“ ООД, ЕИК/БУЛСТАТ:[ЕИК], адр. [населено място],[жк], [жилищен адрес] срещу РА № Р-22220222008015-091-001/21.07.2023 г., издаден от органите по приходите при ТД на НАП [населено място], в частта, в която е потвърден с Решение № 1602/13.11.2023 г. на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно осигурителна практика“ – София при Централно управление на Национална агенция по приходите. С обжалваната част на РА допълнително е начислен данък върху добавената стойност /ДДС/ по реда на Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ в размер на 2 550,00 лв. за данъчен период м. 10.2021 г. С обжалваната част на РА не е признато още право на приспадане на данъчен кредит по реда на ЗДДС общо в размер на 75 372,34 лв. за данъчни периоди м. 04.2021 г. , от м. 07.2021 г. до м. 01.2022 г., от м. 05.2022 г. до м. 09.2022 г. й м. 11.2022 г. и са начислени лихви в общ размер на 11 481,83 лв., по фактури, издадени от доставчиците „АЙ АЙ И ЕС 2006“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], „ЛЕС КЪМПАНИ 2020“ с ЕИК[ЕИК], „БВБ ТРЕЙДЪНГ“ ЕООД с НЙК[ЕИК], „ЕУ ЙПВЕСТ АДВАЙЗЕРЪ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] й „ТУБЕ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК]. С обжалваната част на РА са установени за 2021 г. задължения за корпоративен данък по Закона за корпоративно подоходно облагане /ЗКПО/ в общ размер на 19 945,33 лв., в резултат на непризнати за данъчни цели разходи по фактури, издадени от доставчиците „АЙ АЙ И ЕС 2006“ ЕООД и „АЕС КЪМПАНИ 2020“ ЕООД, както и

от неотчетен приход от продажба на МПС, като са начислени и лихви в общ размер на 2 317,26 лв. върху установените задължения за корпоративен данък. РА се оспорва в посочената част като незаконосъобразен, поради противоречието му с материалния закон. Моли се неговата отмяна. Претендира деловодни разноски.

Ответникът Директорът на дирекция „Обжалване и данъчно осигурителна практика“ - София при Централно управление на Национална агенция по приходите оспорва жалбата и моли да бъде отхвърлена, като се приемат съображенията за потвърждаване на РА в обжалваната част с горечитираното решение, постановено от него.

Контролиращата страна Софийска градска прокуратура не взема становище.

Жалбата е подадена в срка по чл. 156, ал. 1 от ДОПК, поради което следва да се разгледа по същество.

Съдът, като взе предвид твърденията на страните и прецени събраните доказателства по реда на § 2 от ДРДОПК във вр. чл. 168 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна при цялостна проверка на основанията за законност на РА в обжалваната част по чл. 146 от АПК и чл. 160, ал. 2 от ДОПК:

Със заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22220222008015-020- 001/30.12.2022 г., изменена със ЗВР №Р-22220222008015-020-002/10.04.2023 г., е възложено извършването на ревизия на „ВИКС ГРУП“ ООД за определяне на задълженията за данък върху добавената стойност за данъчни периоди от 01.11.2020 г. до 30.11.2022 г. и корпоративен данък за периода от 01.01.2021 г. до 30.12.2021 г. Първоначалната заповед е връчена по електронен път на 17.01.2023 г. Всички заповеди са издадени от В. В. В., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП София, оправомощеиа Със Заповед №РД-01- 849/31.10.2022 г. на Директора на ТД на НАП София, с изключение на ЗВР №Р- 22220222008015-020-001/30.12.2022 Т., Която е издадена от П. Г. Г. на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП София, в качеството на заместник па В. В. В., съгласно Заповед №РД-84- 2200-і 038/12.12.2022 г., издадена от директора на ТД на НАП София. За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22220222008015-092-001 /30.06.2023 г., Връчен по електронен ред на 04.07.2023 Т. В срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК не е постъпило писмено възражение срещу констатациите, отразени в РД. Ревизията приключва с процесния Ревизионен акт /РА/ №Р-22220222008015-091 - 001/21.07.2023 г., издаден от В. В. В., на Длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП София - орган, възложил ревизията и Д. С. Трънска-А., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП-София – ръководител на ревизията, връчен по електронен ред на 31.07.2023 г.

Предвид гореизложеното, съдът приема, че формално е спазена процедурата по започване и приключване на процесната ревизия, предвид длъжностите и компетентността на лицата, участващи в издаването на актовете по започване, движение и приключване на ревизията. Съдът приема това, както поради липса на възражения в тази посока, така и като съобрази заповедите на органи от ответната администрация, приложени под л.л. №№ 30-34 от делото.

Както се посочи по-горе, с РА в обжалваната част, е начислен данък върху добвената стойност /ДДС/ по реда на Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ в размер на 2 550,00 лв. за данъчен период м. 10.2021 г. ; не е признато още право на приспадане на данъчен кредит по реда на ЗДДС общо в размер на 75 372,34 лв. за данъчни периоди м. 04.2021 г. , от м. 07.2021 г. до м. 01.2022 г., от м. 05.2022 г. до м.

09.2022 г. и м. 11.2022 г. и са начислени лихви в общ размер на 11 481,83 лв., по фактури, издадени от доставчиците „АЙ АЙ И ЕС 2006“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], „ЛЕС КЪМПАНИ 2020“ с ЕИК[ЕИК], „БВБ ТРЕЙДЪНГ“ ЕООД с НИК[ЕИК], „ЕУ ЙПВЕСТ АДВАЙЗЕРЪ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] и „ТУБЕ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК]; за 2021 г. са установени задължения за корпоративен данък по Закона за корпоративно подоходно облагане /ЗКПО/ в общ размер на 19 945,33 лв., в резултат на непризнати за данъчни цели разходи по фактури, издадени от доставчиците „АЙ АЙ И ЕС 2006“ ЕООД и „АЕС КЪМПАНИ 2020“ ЕООД, както и от неотчетен приход от продажба на МПС, като са начислени и лихви в общ размер на 2 317,26 лв. върху установените задължения за корпоративен данък.

За да направят горепосочените корекции с процесния РА в обжалваната част, данъчните органи са приели следното от фактическа и правна страна по отделните части на оспорването:

1. Относно извършената продажба на МПС и начисления ДДС:

За данъчен период м. 10.2021 г., на основание чл. 86, ал. 1 и ал. 2 от ЗДДС във връзка с чл. 67, ал. 2 от с. з., е начислен ДДС в размер на 2 550,00 лв. относно неиздадена фактура за извършена облагаема доставка на МПС. За да направят това, данъчните органи приемат, че „ВИКС ГРУП“ ООД е извършило продажба на собствен лекотоварен автомобил Мазда ЦХ 5 с регистрационен номер СА6041ХР на един от съдружниците и управител на дружеството А. З. на цената от 15 300,00 лв., което е облагаема доставка по смисъла на чл.12, ал. 1 от ЗДДС. От ревизираното дружество са изискани всички документи за продажбата на спорното МПС. В отговор на което са представени следните документи: инвентарна книга, от която е видно, че автомобилът е закупен с фактура №9385/14.07.2014 г. с данъчна основа в размер на 55 833,33 лв. и ДДС в размер на 11 166,67 лв. издадена от „СТАР МОТОРС“ ЕООД. Поради непредставяне на копие от фактурата, е извършен преглед в ИС На НАП - Дневник за покупки е установено, че по фактурата е ползвано право на приспадане на пълен данъчен кредит в размер на 11 166,67 лв. Представени са главна книга за 2021 г., Договор за Покупко-продажба на МПС" от 06.10.2021 г. сключен между „ВИКС ГРУП“ ООД - продавач и А. Г. З. - купувач, в качеството на съдружник и собственик на 50% от капитала на „ВИКС ГРУП“ ООД, съгласно който: „предвид натрупаната и невъзстановена сума по направени допълнителни парични вноски по чл. 134 от Търговския закон /ТЗ/ от името на съдружника А. Г. З., както и финансовото състояние на дружеството, задължението на дружеството за заплащане на част от сумата на собственика ще бъде погасено чрез прехвърляне на собствеността върху следния дълготраен актив, собственост на дружеството - Мазда ЦХ 5 с регистрационен Номер СА6041ХР; съгласно решението на общото събрание на „ВИКС ГРУП“ ООД задължението на дружеството за заплащане на сума в размер на 15 300.00 лв. следва да се погаси чрез прехвърляне на собствеността на горепосочения автомобил“; протокол от заседание на Общото събрание на жалбоподателя от 30.09.2021 г., съгласно който единствена точка е вземането на решение за продажба на МПС-та на съдружника А. З.; взета е предвид справка от ИС на НАП УИС, видно от която автомобилът е регистриран в в КАТ на 14.07.2014 г. и отписан от регистрите на КАТ, като продаден на А. Г. /съдружник в ревизираното дружество/ на 12. 10.2021 г.; писмени обяснения, съгласно които в отговор на поставено запитване от органите по приходите „защо не е издадена фактура и не е начислен ДДС върху стойността на продаденото МПС“ е посочено, че автомобилът е бил прехвърлен в собственост на

съдружник в дружеството, тъй като дружеството не е могло да възстанови внесените от съдружника парични вноски по реда на чл.134 от ТЗ. Поради тази причина вместо парични средства, дружеството е погасило задължението си към съдружника чрез прехвърляне на вещи. Посочено е, че за целите на Закона за собствеността, прехвърлянето на автомобила е направено с договор за покупко-продажба, но по своята същност стопанската операция представлява погасяване на задължение по чл. 134 ал. 1 от Търговския закон /ТЗ/.

В резултат на анализ на събраните доказателства и извършените служебни проверки, ревизирият екип е достигнал до извода, че прехвърлянето на собствеността на МПС Мазда ЦХ 5 с рег. [рег.номер на МПС] /шаси J./ на съдружника А. З. е облагаема доставка на стока съгласно чл. 6 от ЗДДС. Констатирано, е че дружеството не е извършило корекция на ползвания данъчен кредит съгласно чл. 78, ал. 2 от ЗДДС - при промяна на вида на доставката. Прието, е че внасянето и възстановяването на допълнителни парични вноски по чл. 134 от ТЗ нямат характер на облагаема доставка, но продажбата /прехвърлянето на собствеността/ на МПС на „ВИКС ТРУП“ ООД за погасяване задължения на дружеството към съдружник /А. З./ има характер на облагаема доставка съгласно ЗДДС. Въз основа на изложеното е прието, че на основание чл. 86, ал. 1 и ал. 2 от ЗДДС дружеството не е начислило данък в размер на 2 550,00 лв. за извършената продажба, съответно не е издадена фактура на получателя за м. 10.2021 г. На основание чл. чл. 67, ал. 1 и ал. 2 от ЗДДС е определен размерът на дължимия данък, за който е счеглено, че е включен в договорената цена, която е в размер на 15 300,00 лв. При тези данни съдът не приема изводите на органите по приходите, че безспорно е доказана продажбата на МПС Мазда ЦХ 5 с рег. [рег.номер на МПС] съгласно Договор за покупко-продажба на МПС от 06.10.2021 г. с който ревизираното лице прехвърля правото на собственост на автомобила на А. Г. З., която е съдружник и собственик на 50% от капитала на „ВИКС Т РУП“ ООД за сума в размер на 15 300,00 лв. Данъчните органи са анализирали не съдържането на договора, а изписването на наименованието му – „продажба“. Не е налице продажба и облагаема сделка по смисъла на чл. 2, във, вр. чл. 6, във вр. чл. 12 от ЗДДС, доколкото по смисъла на посочените разпоредби облагаема доставка е възмездното прехвърляне на стока. Слещът на закона за ДДС е да се обложи потреблението – този който получава да плати заради полученото. В конкретния случай не се изпълнява посочената цел на закона за облагане на потреблението под формата на получаване в собственост то съдружника на МПС, доколкото, видно от съдържанието на договора, придобиването не се получава срещу цена, приспадане на дълг към „купувача“. С прехвърлянето на колата се връща заем, погасява се пасив, не се прехвърля стока по цитирания смисъла на ЗДДС. Приемането на обратната теза, както са направили органите по приходите би означавало да се обложи с ДДС правното действие по връщане на дадените в заем пари, като заемодателят не получи цялата сума, а такава, намалена със стандартна ставка 20 % ДДС по смисъла на чл. 66, ал. 1 от ЗДДС. Ето защо, правилно за тази сделка, изписана като продажба, ДДС не е начислен. В тази част РА е неправилен.

2. Относно отказаното право за приспадане на данъчен кредит по ЗДДС на жалбоподателя по фактури от доставчиците му на услуги „АЙ АЙ И ЕС 2006“ ЕООД, „АЕС КЪМПАНИ 2020“ ЕООД, „БВБ ТРЕЙДИНГ“ ЕООД, „ЕУ ИНВЕСТ АДВАЙЗЕРИ“ ЕООД и „ТУБЕ“ ЕООД:

Безспорно по делото е, че предметът на дейност на жалбоподателя е извършване на

строителномонтажни работи по изглаждане на пътища и съоръжения. За извършването на конкретни СМР на конкретни строителни обекти, през процесния период жалбоподателят е представил фактури от горепосочените дружества за доставените му услуги, като подизпълнители на обектите. По фактурите е начислен ДДС, като жалбоподателят е декларирал данъчен кредит за приспадане. Данъчните органи не са признали това право на приспадане на данъчен кредит по реда на ЗДДС общо в размер на 75 372,34 лв. за данъчни периоди м. 04.2021 г. , от м. 07.2021 г. до м. 01.2022 г., от м. 05.2022 г. до м. 09.2022 г. и м. 11.2022 г. и са начислени лихви в общ размер на 11 481,83 лв. , по фактурите, издадени от доставчиците „АЙ АЙ И ЕС 2006“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], „ЛЕС КЪМПАНИ 2020“ с ЕИК[ЕИК], „БВБ ТРЕЙДЪНГ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], „ЕУ ЙПВЕСТ АДВАЙЗЕРЪ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] и „ТУБЕ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК]. Данъчните органи не признават правото на приспадане на данъчен кредит по реда на чл.чл. 68 и 69 от ЗДДС по посочените фактури, като излагат подробни съображения за фиктивност на доставките, което е основание да се откаже приспадането. Посочват се факти по установяването на липса на кадрови и технически ресурс на доставчиците за изграждане на конкретните строителни обекти – липса на трудови договори, командировъчни, наличие на собствена техника или договори с подизпълнители. Излагат се факти за несъответствие на клаузите по договорите за СМР с посоченото във фактурите, посочват се липси на приемо-предавателни протоколи и други подобни факти, които изключват правото на приспадане на ЗДДС по смисъла на закона. Правилни са съображенията на данъчните органи, че съгласно разпоредбите на чл. 68 и чл. 69 от ЗДДС, правото за приспадане на данъчен кредит възниква само при реални доставки на стоки или услуги, които получателят използва за извършването на облагаеми доставки – не е краен потребител. Спорът по делото е единствено за това дали доставките са реални. Посочиха се съображенията на данъчните органи, които приемат, че доставките са нереални на база на извършени от тях проверки на документи в хода на ревизията. По настоящото дело се изслуша ССЕ /л.л. №№ 256-267/, която съдът кредитира, като неопровергана от насрещни доказателства. Според ССЕ, счетоводствата както на получателя на услугите, така и на доставчиците са водени законосъобразно, като процесните фактури са осчетоводени от страните, придружени са от надлежни приемо-предавателни протоколи, като по тях са извършени плащанията. Надлежното осчетоводяване на фактурите, плащанията по тях, както и липсата на данни за съществени счетоводни нередности, съдът преценява по реда на чл. 51 от ДОПК и приема, че осчетоводяването отразява реални доставки. Прекалено формални и едностранно насочени са изводите на данъчните органи за нереалност на доставките, тъй като не се откривали доказателства за кадрови и технически ресурс на доставчиците, както и за несъответстващи на фактурите клаузи по договорите. Неизпълнението евентуално на трудовото законодателство и начинът на организация на работата на търговеца, може да са индиция за нереални сделки, но не може тези данни да се натоварват с по-голяма доказателствена тежест от редовно воденото счетоводство и извършените плащания по фактурите. Абсолютно противно на всякаква житейска и търговска логика е да се извършват реални плащания по фиктивни доставки – плащане заради самото плащане, което се извежда от съображенията на органите по приходите. В същия смисъл следва да се обсъждат и изводите на данъчните органи за нереалност на доставките, основани на открити разлики в договорите и фактурите. Последното по съществуващото си е извод за липса на

форма, която не се поставя като условие за валидност в търговските отношения. Чл. 293, ал. 3 от ТЗ дори преодолява изискванията за форма на сделка, като условие за валидност, за да се осигури сигурност и бързина на търговските сделки. Последното е фундаментален принцип на търговското право. В този смисъл, съдът не приема извода на данъчните органи за нереалност на доставките и приема, че се е осъществил съставът на чл. 68, ал. 1 от ЗЗД по доставки на СМР от горепосочените 5 дружества. Този данъчен кредит жалбоподателят може да приспадне по реда на чл. 68 и чл. 69 от ЗДДС, доколкото е и с предмет на доставките, свързан с независимата икономическа дейност на жалбоподателя. В подкрепа на този извод е и посоченото от ССЕ /л.л. №№ 256-267/, че са изпълнени и условията за приспадане на данъчен кредит по чл. 71 от ЗДДС относно счетоводното оформление на доставките. В тази част РА е неправилен.

3. Относно установени за 2021 г. задължения за корпоративен данък по Закона за корпоративно подоходно облагане /ЗКПО/ в общ размер на 19 945,33 ЛВ., в резултат на непризнати за данъчни цели разходи по фактури, издадени от доставчиците „АЙ АЙ Й ЕС 2006“ ЕООД и „АЕС КЪМПАНИ 2020“ ЕООД, както и от неотчетен приход от продажба на МПС, като са начислени и лихви в общ размер на 2 317,26 лв. върху установените задължения за корпоративен данък:

По-горе се посочи, че за данъчен период по ЗДДС м. 10.2021 г., на основание чл. 86, ал. 1 и ал. 2 от ЗДДС във връзка с чл. 67, ал. 2 от с. з., е начислен ДДС в размер на 2 550,00 лв. относно неиздадена фактура за извършена облагаема доставка на МПС. За да направят това, данъчните органи приемат, че „ВИКС ГРУП“ ООД е извършило продажба на собствен лекотоварен автомобил Мазда ЦХ 5 с регистрационен номер СА6041ХР на един от съдружниците и управител на дружеството А. З. на цената от 15 300,00 лв., което е облагаема доставка по смисъла на чл.12, ал. 1 от ЗДДС. Съдът изложи мотиви, за това, че не приема това процедиране от органите по приходите за законно, доколкото не приема, че е налице облагаема доставка по смисъла на цитираната норма. В този смисъл, незаконосъобразни са съображенията по процесния РА, с които на основание чл. 78 от ЗКПО се коригира годишния финансов резултата за данъчни цели за 2021 г., като се увеличават приходите със сумата по приетата данъчна основа на прехвърляното МПС – 12 750 лв. Не е налице неотчитане на приход по смисъла на чл. 78 от ЗКПО с посочената данъчна основа, доколкото, както се изложиха мотиви по-горе, със сделката не се продава МПС и генерира приход, а се погасява дълг. Само на това основание следва да се приеме, че мотивите относно осчетоводяването на тази продажба за целите на ЗКПО е незаконосъобразно. Погасяването на дълг не е приход. В тази част РА е неправилен.

На следващо място, във връзка с установяване на задължения по ЗКПО на жалбоподателя, данъчните органи приемат, че тъй като при

установяването на задълженията за данък върху добавена стойност в хода на ревизията е прието, че не е доказано осъществяване на реална доставка на услуги по смисъла на чл. 9 от ЗДДС по фактури, издадени на ревизираното лице през 2021 г. от „АЕС КЪМПАНИ 2020“ ЕООД и „АЙ АЙ И ЕС 2006“ ЕООД, на стойност в размер на 186 703,33 лв., намерили счетоводно отражение като разходи от група 60, е направен извод, че не са налице документално обосновани стопански операции, във връзка с които са издадени фактурите. Това било така, доколкото при ревизията е констатирано, че всички фактури, издадени на ревизираното лице от „АЕС КЪМПАНИ 2020“ ЕООД и „АЙ АЙ И ЕС 2006“ ЕООД през 2021 г., не обективират реално осъществени доставки. Органите по приходите приемат, че констатациите за липса на реални доставки и отчитане на разходи, които не са реално извършени, са взаимнообвързани и рефлектират върху облагането по ЗКПО с корпоративен данък. Прието е, че са фактурирани доставки, които не са извършени от процесните доставчици, посочени като изпълнители, с което се намалява счетоводния финансов резултат. Така жалбоподателят отчита разходи по фактури, по които не е получил фактурираните услуги. Така данъчните органи извършват увеличение на финансовия резултат на дружеството по чл. 26, т. 2 от ЗКПО във връзка с чл. 16, ал. 2, т. 4 от ЗКПО и чл. 10 от същия закон със сумата в размер на 186 703,33 лв., поради документално необосновани разходи. Съгласно чл. 16, ал. 2, т. 4 от ЗКПО за отклонение от данъчното облагане се смята и начисляването на възнаграждения или обезщетения за услуги, без те да са реално осъществени. Освен това, съгласно чл. 26, т. 2 от ЗКПО, не се признават за данъчни цели разходите, които не са документално обосновани по смисъла на този закон. Според чл. 10, ал. 1 от ЗКПО, счетоводен разход се признава за данъчни цели, когато е документално обоснован чрез първичен счетоводен документ по смисъла на Закона за счетоводството, отразяващ вярно стопанската операция. По изложените по-горе съображения, обаче, не може да се приема, че в случая не са установени реално извършени стопански операции по издадените фактури с предмет „СМР“ от „АЕС КЪМПАНИ 2020“ ЕООД и „АЙ АЙ И ЕС 2006“ ЕООД. Не е налице осчетоводяване на разходи, които реално не са извършени и издаване на документи, които не отразяват действителни факти, което да е в нарушение на принципа на „документалната обоснованост“, поради което не следва извод за документална необоснованост по смисъла на цитираните норми. В тази част РА е неправилен.

Предвид гореизложеното, и на основание чл. 160, ал. 1 от ДОПК съдът приема, че жалбата следва да се уважи изцяло.

На основание чл. 161, ал. 1, изр. 1 от ДОПК, на жалбоподателя следва да се присъдят деловодни разноски в размер на 9 050 лв

Въз основа на гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ РА № Р-22220222008015-091-001/21.07.2023 г., издаден от органите по приходите при ТД на НАП [населено място], в частта, с която допълнително е начислен данък върху добавената стойност /ДДС/ по реда на Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ в размер на 2 550,00 лв. за данъчен период м. 10.2021 г.; в частта с която не е признато право на приспадане на данъчен кредит по реда на ЗДДС общо в размер на 75 372,34 лв. за данъчни периоди м. 04.2021 г., от м. 07.2021 г. до м. 01.2022 г., от м. 05.2022 г. до м. 09.2022 г. и м. 11.2022 г. и са начислени лихви в общ размер на 11 481,83 лв.; в частта с която са установени за 2021 г. задължения за корпоративен данък по Закона за корпоративно подоходно облагане /ЗКПО/ в общ размер на 19 945,33 лв., като и са начислени и лихви в общ размер на 2 317,26 лв.

ОСЪЖДА НАЦИОНАЛНА АГЕНЦИЯ ЗА ПРИХОДИТЕ да заплати на жалбоподателя „ВИКС ГРУП“ ООД, ЕИК/БУЛСТАТ:[ЕИК], адр. [населено място],[жк], [жилищен адрес] на осн. чл. 161, ал. 1, изр. 1 от ДОПК, сумата от 9 050 лв. деловодни разноски.

Решението подлежи на обжалване от страните, пред Върховен административен съд, в четиринадесетдневен срок от съобщението, че е изготвено.